

Aleix Puiggalí i Morató

- Estudis de Batxillerat de Filosofia i Teologia a l' Escola Filosòfica i Teològica del Monestir de Montserrat (Afiliada al Pontifici Ateneu de Sant Anselm a Roma) 2004 a 2011.
- Diplomat en Ciències Religioses per ISCREB (Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona; Facultat de Teologia de Catalunya). Setembre 2012.
- Postgraduat en Pastoral de la Salut per la Universitat Ramón Llull de Barcelona (*Centro de Humanización de la Salud*, Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés). Setembre 2013.

- Activitat a l'Orde Hospitalari Sant Joan de Déu:

- ✓ Coordinador de Voluntariat i esdeveniments de l'Obra Social de Sant Joan de Déu (Cúria Provincial, Hospital Matern Infantil d'Esplugues de Llobregat) 2011 a 2012.
- ✓ Agent de Pastoral, responsable del Servei d'Atenció Espiritual i Religiosa (SAER) de l'Hospital Sant Joan de Déu de Palma de Mallorca. Desembre 2012.
- ✓ Actualment Coordinador de l'Obra Social, Voluntariat i Servei d'atenció Espiritual i Religiosa (SAER). Gener 2015.

- Anteriorment:

- He estat Coordinador de Drets Civils a l'Ajuntament de Barcelona i Tècnic en Drets Humans al Departament de Solidaritat i Cooperació del Fòrum de les Cultures 2004. En tots dos casos al servei d'estratègies per al diàleg interreligiós i la promoció dels drets civils i els drets humans.

1.- Que l'ha portat a treballar a l'àmbit de les cures pal·liatives?

La intervenció en l'àmbit de l'Espiritualitat esdevé transversal en tot el camp de la Salut i, per tant, en totes les unitats assistencials i d'hospitalització de Sant Joan de Déu. En aquest sentit, al nostre centre estem formant personal referent per aquest àmbit en cadascuna de les unitats de l'hospital. Amb aquesta tranquil·litat de saber que hi ha tot un equip al darrera, hem cregut que l'acció de l'agent de pastoral responsable del Servei d'Atenció Espiritual privilegiés sobretot la unitat de cures pal·liatives perquè, tal vegada, és l'espai on es manifesta de manera més feaent el patiment moral i espiritual tant en pacients i familiars, com en el mateix personal assistencial; ja que és aquest l'àmbit on es posa en valor, de manera més recurrent, el sentit i significat últim de la biografia personal de cadascú.

2.- Com veu les cures Pal·liatives a Balears d'aquí a uns anys?

Voldria veure un futur amb un desplegament ple de la Llei de Drets i Garanties de la Persona en el Procés de Morir; amb un reconeixement formal dels professionals que treballen en les Unitats de Cures Pal·liatives i, pel que fa a l'àmbit de l'Espiritualitat, amb una aposta decidida i professional en el marc de l'una atenció multidisciplinària i centrada en la persona. Em fa l'efecte que estem encara lluny d'aquest desig.

3.- Respecte a cures pal·liatives, on creu que s'ha avançat més, i on creu que queda més camí per fer?

En la resposta anterior em fa l'efecte que queda implícitament resposta aquesta. Tal vegada, però, sigui en la conscienciació entre el mateixos professionals de la salut respecte a la importància de les Cures Pal·liatives, on s'ha fet més camí, però també on en queda encara molt per recórrer. De la mateixa manera que convé fer-ne promoció i explicar-la bé entre la població a la qual, finalment, va adreçada. Cal poder fer entendre que trobar-se inclòs en un protocol de cures pal·liatives no és el final de res, sinó l'inici de molt.

Per acabar i per poder-nos acostar un poc més a la personalitat de n' Aleix, l'hi hem demanat que ens contesti sincerament al conegut "Qüestionari Proust", i així ho ha fet.

Us deixem amb les seves respostes....

Qüestionari de Proust

El principal tret del meu caràcter?

Diuen que som constant i fins tossut. Com totes les coses, això pot tenir tant de virtut com de pedra d'ensopec.

La qualitat que prefereixo en un home?

La coherència portada a terme amb calidesa i comunicant sempre que sigui possible alegria i proximitat prudent.

La qualitat que prefereixo en una dona?

Exactament el mateix.

Allò que més estimo en els meus amics?

Que tenen una infinita paciència amb mi i que saben compartir.

El meu principal defecte?

El perfeccionisme i voler tenir-ho tot sota control.

La meva ocupació preferida?

No ho sé... n'hi ha moltes (tinc aquesta sort...) depenent del moment. Tal vegada escriure teatre i novel·la, tot i que he de reconèixer que estic un poc mandrós darrerament.

El meu somni de benestar?

Estar a bé amb tothom, fora conflictes.

Quina fòra la meva pitjor desgràcia?

Esper no haver de saber-ho mai.

Què voldria ser?

Estic content de saber que em construeixo dia a dia.

On desitjaria viure?

La veritat és que visc allà on vull viure, també en això tinc molta sort.

Quin color prefereixo?

No en tinc un de preferit... des de la calidesa dels taronges a la força dels blaus, hi ha espai per a tots segons el moment i el context.

Quina flor prefereixo?

El clavell quan esdevé símbol contra la intolerància. Per al gerro del menjador Iliris blancs.

Quin ocell prefereixo?

Ara, el que em ve al cap és el del rellotge de cuco de casa els meus cosins, em porta records de petit.

Els meus autors preferits en prosa?

Vaig ser un gran lector dels autors de la jove narrativa americana dels 90, com ara David Leavitt. De casa també n'hi ha uns quants, però potser em quedi amb la Montserrat Roig

Els poetes preferits?

En el seu dia em va agafar fort amb Fernando Pessoa i amb Kavafis. De casa, don Jaime Gil de Biedma, indispensable!

Els herois de ficció?

Musculator (els meus amics saben el perquè...)

Les meves heroïnes de ficció favorites?

Ara mateix... Daenerys Targaryen!!

Els meus compositors favorits?

Tot i que no som un gran melòman, n'hi ha diversos tant de clàssics com de contemporanis. Per a la meva biografia, però, Lluís Llach com a compositor complert. Val a dir que ara resto expectant a com va treballant n'Antoni Mairata; vaig quedar corprès de la seva simfonia "La Serra de Tramuntana".

Els pintors predilectes?

La veritat és que no en tinc cap de preferit, em deixo atrapar pel moment.

Els meus herois de la vida real?

Jesús, el fill del fuster de Natzalet, Ghandi i el bisbe Pere Casaldàliga. Tres homes valents i coherents.

Les meves heroïnes històriques?

Ediht Stein, Simone Weil i Teresa de Calcuta. Tres dones valentes i coherents

Els noms que prefereixo?

Els de les persones que estimo.

Què detesto més que res?

La hipocresia i la mala fe.

Quins caràcters històrics menyspreo més?

Tot allò que te a veure amb els genocidis de pobles i cultures, en les seves més àmplies modalitats.

Quin fet militar admiro més?

La resistència de la població civil durant el setge de Sarajevo, que ens connecta històricament amb totes les resistències civils davant la barbàrie al llarg de tots els temps.

Quina reforma admiro més?

La que voldria admirar encara està per arribar i depèn de tots nosaltres.

Quins dons naturals voldria tenir?

Saviesa, paciència i equanimitat.

Com m'agradaria morir?

Agraït per tot el que hauré viscut i compartit.

Estat present del meu esperit?

Sempre inquiet i en recerca.

Fets que m'inspiren més indulgència?

Aquells que es produeixen per inseguretat de la pròpia persona.

El meu lema?

Estima i fes el que vulguis ("*Dilige, et quod vis fac*", Sant Agustí)